

Agniet Snoep

Agniet Snoep, Obsidian. 2016

Video triptiek, 3 kanten van een steen
duur 3 x 2:35 minuten

De voortdurende ontwikkeling in cameratechnieken en software maakt het eenvoudiger voor kunstenaars zich te bewegen op het grensvlak van fotografie en film. Agniet Snoep (1968) gebruikt die ontwikkeling met haar 'durational photography'. Vanuit haar interesse in het grensgebied tussen fotografie, film, en geluid, legt zij verstilling vast in bewegende beelden, of motion pictures. Haar video loops begeven zich tussen stille levens en repeterende bewegingen, associatief als dromen kunnen zijn. Haar werk verwijst naar stedelijke eenzaamheid en het verloren paradijs.

In de betoverende triptiek 'Obsidian' laat Snoep het zwarte vulkanische glas in een loop drie keer om zijn as draaien. De camera biedt een inkijkje in het innerlijke leven van de in wezen moeilijk te doorschouwen steen. Iedere getoonde zijde blijkt een eigen, zij het subtiel met de andere zijden verbonden, verhaal te herbergen. De steen keert na verloop van tijd telkens terug naar zijn oorspronkelijke ondoorzichtige vorm.

Obsidiaan wordt wel beschouwd als een steen die de persoonlijke ontwikkeling stimuleert door (zelf)inzicht en het opruimen van bagage uit het verleden. Het zou de waarheid en weggestopte ervaringen en emoties naar boven brengen: een spiegel die behulpzaam is bij het ontdekken wie men werkelijk is, ook in minder fraaie zin. Wat hier ook van waar is, de triptiek van Snoep roept beelden op die te maken hebben met onuitgesproken gevoelens van verlies, eenzaamheid, verstilling en schoonheid.